

Van: Directeur-Generaal Europese Samenwerking

Datum: 13 november 1981
no. 64/81

Aan: M via S

Onderwerp: Document Europese relance
(communautaire onderwerpen)cc.: DGPZ
DIE

Het Duits-Italiaanse document (dat mij op het ogenblik alleen in Engelse vertaling bekend is) laat bij eerste lezing bovenal een indruk van overbodigheid achter. Het is ongetwijfeld hierop dat PVEG doelde, toen hij sprak over "piepschuim". Het document wemelt van de open deuren of behandelt onderwerpen die op het ogenblik in het kader van de mandaatsdiscussie reeds volop en in meer operationele zin aan de orde zijn.

Over die overbodigheid zou men, ter wille van de goede betrekkingen met de BRD en Italië, heen kunnen stappen, ware het niet dat aan de formuleringen die in het document ten aanzien van de Europese instellingen, en met name jegens het Europees Parlement, zijn gebruikt een aantal aanmerkelijke bezwaren kleven. Wellicht zijn deze voornamelijk te wijten aan onhandige redacties of aan krampachtige pogingen om iets nieuws te zeggen waar niets nieuws te zeggen valt. De bezwaren zijn er echter niet minder om, te meer daar het hier vooral een tekst betreft die in de openbaarheid een goede indruk moet maken en dus ook in parlementaire kringen met de nodige aandacht zal worden gezien.

Ongelukkig is b.v. de zinsnede in paragraaf 3 boven aan pagina 4, dat de Europese Gemeenschappen, de EPS en het EP moeten samenwerken bij het najagen van deze doelstellingen. Onder aan dezelfde bladzijde staat de al evenmin gelukkige tekst volgens welke de institutionele structuren van de Gemeenschappen en de EPS worden samengesmolten onder de verantwoordelijkheid van de Europese Raad. Dit wordt m.i. op pagina 5 wel weer enigszins recht getrokken, maar de zojuist genoemde tekst blijft toch in hoge mate bedenkelijk. Bedenkelijk vind ik ook de stelling onder aan pagina 7 dat de Europese Raad andere Ministerraden in het leven kan roepen om beleidsterreinen buiten de Verdragen van Parijs en Rome te coördineren. Dit zal wel slaan op gebieden zoals cultuur, onderwijs en justitie. De hier gesuggereerde tekst staat echter haaks op onze opvatting dat de Europese Verdragen een evolutief karakter hebben en vatbaar zijn voor uitbreiding op beleidsterreinen die daar niet met zoveel woorden in zijn voorzien. Zonder meer slecht is wat het document zegt boven aan pagina 9 over het "Accoord van Luxemburg" dat als het ware nu wordt gesanctioneerd en tot hoogste wijsheid verheven. De Duitse tekst is in dit

MEMORANDUM

Van: Directeur-Generaal Europese Samenwerking

Datum:

Aan:

Onderwerp:

- 2 -

opzicht beslist slechter dan de formulering die voorkomt in het Franse document over ditzelfde onderwerp.

Op paginas 5 en 6 wordt een poging gedaan om diverse lekkernijen uit te stallen voor het Europees Parlement. Sommige daarvan zijn van een ontstellende vanzelfsprekendheid, zoals b.v. de zinsnede dat resoluties van het EP toegestuurd zullen worden aan de Raad van Ministers van Buitenlandse Zaken ter discussie (bovenaan pagina 6). Andere suggesties hebben zeker wel enige merite, zoals het investituur-debat en de verbetering van de conciliatie-procedure (eveneens pagina 6), maar de formulering lijkt nogal onzorgvuldig.

Kortom, de noodzakelijke waardering voor het Duits-Italiaanse initiatief zal omgeven moeten worden met een aantal reserves en a.s. dinsdag zal men zeker niet verder kunnen gaan dan het toezeggen van nadere bestudering. Gezien het feit dat veel van het voorliggende document handelt over communautaire zaken (de inhoudloze Italiaanse bijdrage handelt daar zelfs uitsluitend over), lijkt het aangewezen dat het document bezien wordt niet alleen in het kader van de EPS, maar ook door de Algemene Raad, c.q. de PVEG.
